

Алија Небо

И СМРТ ЈЕ ЊЕГОВА ЛИЈЕПА

Дивно је мријети кад постојиш и након смрти
у звјезданим Алејама маја
Живјети још једном, тамо — гдје славни и мртви
сањају зору од краја до бескраја

Дивно је измислит азбуку револуције од усклика
у којој се деценије пишу као — данас
Не постоји ни облик, ни ријеч ни слика
а да посве не личе на нас

Дивно је зборит бесједе и поруке
када прва ноћ неко друго вријеме твори
(као да грумен земље наше руке
додирују док гробни мук говори).

Дивно је слушати химне и сирене
јер: јачи и силнији не кроје закон и ред
Он је изнио најтеже бреме
и отишао . . . У будућност, у недоглед

(одломак)